

2010. december 5.

Advent második vasárnapja

Filippibeliekhez írt levél 4:1, 4:4-9

¹Annakokáért szerelmes atyámfiak, akik után úgy vágyakozom, ti én örömöm és én koronám, ekképpen álljatok meg az Úrban, én szerelmeseim! ... ⁴Örüljétek az Úrban mindenkor; ismét mondom, örüljétek! ⁵A ti szelídlelkűségetek ismert legyen minden ember előtt. Az Úr közel! ⁶Semmi felől ne aggódjatok, hanem imádságotokban és könyörgéseitekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt. ⁷És az Istennek békessége, mely minden értelmet felülhalad, meg fogja őrizni szíveiteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban. ⁸Továbbá, Atyámfiak, amik csak igazak, amik csak tisztességesek, amik csak igazságosak, amik csak tiszták, amik csak kedvesek, amik csak jó hírűek; ha van valami erény és ha van valami dicséret, ezekről gondolkodjatok. ⁹Amiket tanultatok is, el is fogadtatok, hallottatok is, láttatok is én tőlem, azokat cselekedjétek; és a békességnek Istene veletek lesz.

Advent második vasárnapja

2010. december 5.

Filippibeliekhez írt levél 4:1, 4:4-9

Egy régimódi ház három vagy négy szintes. Legalul van az alagsor. Ott van a tűzhely. A második és a harmadik szint az élettér. Ez az a tér, ahol az otthoni élet javarészt zajlik. A felső szint pedig a padlás. Ez az a hely, ahová felvisszük, és ahol tároljuk mindenféle régi dolgainkat. Vannak köztük, amiket nagyra becsülünk, pl. az albumokat, vannak, amelyek évszakonként hasznosak, mint a téli paplan, és vannak köztük egyszerűen elhasznált bővlik is. Ha megfelelően gondozzuk, a padlás a jövő tárházává válhat.

A háznak ez a képe analóg az ember felépítésével. Anyagcserénk alsó régiója a tűzhely, amely melegen tart minket. Középső részünk, az érző szív birodalma az, ahol megéljük napról napra a szeretetet és a gyűlöletet. A fejünk pedig a tárház. A padláshoz hasonlóan ez sem magától töltődik meg – mi juttatjuk fel oda a dolgokat, ahol aztán elhelyezzük, rendezzük és tároljuk azokat. Emlékeink és gondolataink is itt vannak a múltból.

Helyénvaló a padlást időről időre átfésülni. Ami még hasznos és értelme van, azt megtarthatjuk. Amit már nem tudunk használni, azt elajándékozhatjuk. A bővlitől pedig egyszerűen megszabadulunk. Ugyanígy kell, hogy rendben tartsuk mentális állapotunkat: gondolataink és emlékeink padlását.

A mai igében Pál arra buzdít, hogy takarítsuk ki a padlásunkat. Azt szorgalmazza, hogy ne tömjük tele a fejünket aggódó gondolatokkal. Arra buzdít, hogy a szerencsénket összeharácsolni hívatott jogformáló gondolatok helyett a hála gondolatait küldjük az angyaloknak és Istennek. Arra buzdít, hogy barátságos gondolatokat közvetítsünk a körülöttünk lévők felé.

De mindenek felett arra buzdít, hogy éljünk a saját gondolati szabadságunkkal, hogy azt hozzuk, ami igazán szükséges a jövő számára. Mert ami szívtájunk életterében él és amivel a fejünk padlása terhes, azt mi magunk helyezzük oda. Pál arra bátorít bennünket, hogy azzal töltsük meg szívünket és fejünket, ami jó, ami szép és ami igaz.

Az évnek abban a szakaszában vagyunk, amikor reménykedünk és az Érkezőt várjuk. Arra készülünk elő, hogy szívünk meleg és békés életterébe befogadjuk a Krisztusgyermeket. Ezért átválogatjuk a padlást, megszüntetjük az összevisszaságot. Tiszteletünk és szeretetünk paplanjával akarjuk betakarni Őt. Legbecsesebb emlékeink albumát akarjuk felajánlani neki. Így kedvességgel, szépséggel és jósággal készítjük fel belső szív-otthonunkat a vendég számára, aki már úton van felénk.

Cynthia Hindes 2010
Fordította: Krivácsy Zoltán

---

www.thechristiancommunity.org
<http://akereszténykozosseg.org>